

BOŽJA BRIGA ZA NJEGOV NAROD

(ISA. XXVI 19-21; XXVII 1-6, LAUTOV PREVOD.)

19. Tvoji mrtvi će živeti; Moji preminuli, oni će ustati: Probudite se i pevajte, vi koji u prahu prebivate! Jer tvoja rosa je kao rosa zore; Ali će zemlja izbaciti, kao abortus, preminule tirane.
20. Dođi, O Moj narode; povuci se u svoje tajne odaje; I zatvori svoja vrata za sobom; Sakrij se na kratko, na trenutak; Dok gnev ne bude prošao.
21. Jer gle, Jehova izlazi napred iz Svog mesta, Da kazni za njegovo bezakonje stanovnika zemlje; I zemlja će otkriti krv koja je na njoj; I neće više pokrivati svoje pobijene.

POGLAVLJE XXVII

1. Na taj dan će Jehova kazniti sa Svojim mačem, Svojim dobro kaljenim, i velikim, i jakim mačem, Levijatana okorelu zmiju, i Levijatana vijugavu zmiju; i ubiće čudovište koje je u moru.
2. Na taj dan, voljenom Vinogradu pevajte odgovarajuću pesmu.
- J. 3. To sam ja, Jehova, koji ga čuva; Zalivaću ga svaki čas; Ja ću se brinuti o njemu noću; A preko dana stražariću nad njim.
- G. 4. Nemam zid za moju odbranu; O da sam imao odbranu od trna i šikare! Protiv njih treba da marširam u borbu, Treba da ih zapalim zajedno.
- J. 5. Ah, neka se radije uhvati za Moju zaštitu.
- G. Pustite Ga da učini mir sa mnom! Mir pustite Ga da učini sa mnom!
- J. 6. Oni koji dolaze od Jakovljevog korena će cvetati, Izrael će procvetati; I ispunice lice sveta sa plodom.

Proučavalac će zapaziti inicijale „J.“ i „G.“ ispred nekoliko stihova na početku. Oni predstavljaju Jehovu i Glas, pojedinačno, ukazujući na razgovor između Gospoda i Njegovog

naroda, za koji prevodilac pretpostavlja da je prepisan u prvom delu poglavlja. Oni nisu deo teksta, već jednostavno izražavaju prevodiocu zamisao toga. Proučavalac će uporediti ovaj prevod sa onim u njegovoj Bibliji, i usvojiti predlog onoliko koliko ga smatra vrednim.

Obećanje o Vaskrsenju.—„Tvoji mrtvi će živeti; Moji preminuli, oni će ustati.“ Ovo je mnogo jasnije i snažnije nego kao što je prevedeno u našoj običnoj verziji. Tamo je učinjeno da izgleda kao da tu prorok samo govori da će njegovo mrtvo telo ustati; ali činjenica je da je to Bog koji govori o Svojim sopstvenim mrtvima,—o onima koji umiru u Gospodu. Izrael je bio u žalosti, i Bog ga teši sa uverenjem da će njegovi mrtvi živeti, jer On prisvaja njegove preminule kao Svoje sopstvene; i onaj koji veruje u Boga, „ako i umre, živeće.“

Radost u Prah—„Probudite se i pevajte, vi koji u prahu prebivate!“ Od praha je Gospod Bog oblikovao čoveka na početku, i postavio ga je nad delima Svojih ruku. Bog je uzeo prah da napravi kralja, i kralja koji treba da ima vlast nad stvarima na nebu kao i na zemlji. To nam je uverenje da „On bednika diže iz prašine i prosjaka podiže sa gnojišta, da ih postavi među knezove i da učini da naslede prestolje slave.“ 1. Sam. ii 8. Srce slomljeno i srmvljeno u prah (skrušeno), Gospod ne prezire, zato što On zna mogućnosti u prahu. Zaista, to je jedini materijal od kojeg savršen čovek može biti napravljen. Prema tome kada je čovek u svom ponosu i samo uzvisivanju otišao sa puta, te je pao, Bog ga ponovo pretvara u prah, i kaže, „Dođite ponovo, čovečja deco.“ Obraćanje je zalog o vaskrsenju, jer ono je samo delovanje sile vaskrsenja. Božji narod se može radovati nad grobom, jer otkad je stvoren od praha, i učinjen da sedi sa Hristom na nebeskim predelima, on zna da ga smrt ne može rastaviti od Božje ljubavi koja je u Isusu Hristu njihovom Gospodu.

Rosa Jutra—Ne postoji toliko mnogo razlike kao što se može činiti na prvi pogled između prevoda, „Tvoja rosa je kao rosa na bilju,“ i „Tvoja rosa je kao rosa zore,“ koji se nalazi u drugim verzijama pored one od Lauti; jer rosa od bilja je rosa koja pada ujutru. Francuska od Segona tvrdi, „oživljavajuća rosa,“ što je vrlo značajno. Jevrejski izraz je ovako dat u jednom leksikonu, „rosa koja reflektuje svetlost.“ Koliko ovo izražava radost i svežinu vaskrsenja, kada Božji narod odražava svetlost života.

Međutim zašto je to da je rosa Božjeg naroda kao rosa jutra? odgovor se nalazi u Ps. cxxxiii. To je zato što ima bratsku ljubaznost i jedinstvo, što je „rosa Ermona i kao rosa što se spušta na goru Sion: jer tamo je Gospod odredio blagoslov, to jest život dovek.“

Neprijatelji Izbačeni.—Čitalac će primetiti da umesto „zemlja će mrtve izmetnuti,“ Laut to prevodi, „zemlja će izbaciti, kao abortus, preminule tirane.“ Ako ispitajte marginu od Revizije¹, videćete da je reč na Hebrejskom „Refaim,“ što je ime jedne od zlih nacija za koju je Gospod obećao da će je izbaciti iz Hananske zemlje, pred Avramovom decom. Vidi Post. Xiv 5; xv 20. Dakle ovde pronalazimo nagoveštaj činjenice da je vaskrsenje vreme kada će obećanje Avramu biti ispunjeno.

Osvetnik za Krv.—„Gle, Gospod izlazi iz svoga mesta da kazni stanovnike zemlje za njihovom pokvarenost: zemlja će otkriti svoju krv i neće više prekrivati svoje pobijene.“ Sva pravedna krv koja je bila prolivena na zemlji, od one od Avelja, vapi Bogu za osvetu. Otkako su nacije legalizovale ubistvo ukoliko je počinjeno samo na veliko, smatralo se da je samo laka stvar da se izazove smrt ljudi. Svetovni ljudi su toliko odlučni u sprovođenju svojih spletki, da ne misle ništa o tome ako je nekoliko pravednih ljudi ubijeno u procesu. Pobijeni tonu iz vidokruga, zemlja ih pokriva, i ispija njihovu krv, a ugnjetači misle da je sprovođenje završeno. Nije tako; uskoro će zemlja predati svoje mrtve, i neće više biti nevoljan saučesnik u krvavim delima.

Sigurnost za Božji Narod.—Biće to strašno vreme kada Bog izađe iz Svog mesta da kazni stanovnike zemlje za njihovo bezakonje. Zemlja će biti „potpuno razbijena,“ i „sva će se raspasti.“ Prorok Avakum je imao viziju o tom danu, kada je Bog „razdvojio nacije; i rasule su se večne planine, srušili su se neprolazni breгови.“ „Pred Njim je kuga išla, a uz Njegova stopala užareno ugljevlje.“ „Sunce i mesec su stajali mirno u svom prebivalištu: pri svetlosti Tvojih strela krenuli su i na sjaj Tvog blještavog koplja. Zemljom si u gnevu koračao, neznabošce si u srdžbi mlatio.“ Kada je prorok video „velik i strašan dan Gospodnji,“ potresao se; njegove usne su zadrhtale, činilo se da su njegove same kosti postale trule, i on je želeo za sebe da može počinuti na dan nevolje. Čitaj Av. iii. Dakle Bog je obećao da će u vreme nevolje kakve nije bilo nikada otkada je naroda, Njegov

¹ Revidirana Verzija Biblije. – prim. prev.

narod biti izbavljen. Dan. xii 1. On kaže, „Dođi, narode moj, uđi u svoje odaje i zatvori vrata za sobom: sakrij se na trenutak dok ne prođe srdžba.“ Devedeset prvi Psalam govori gde će se sakriti. Tamo će oni biti tokom hiljadu godina koje dolaze između prvog i drugog vaskrsenja (Otk. xx), i tokom vremena kada vatra Božjeg gneva proždire zle; ali neće biti ništa više bezbedni tada nego tokom sedam poslednjih zala, dok su ovde na zemlji, usred uništenja. Sve vreme „Gospod će biti nada Svoga naroda i snaga Izraelove dece.“ Joil iii 9-16.

Božji Vinograd.—, „Vinograd crvenog vina.“ Neka ne bude zaboravljeno da se „novo vino nalazi u grozdu,“ i da je „u njemu blagoslov.“ Isa. lxxv 8. Najbolje vino je ono koje je dobijeno ceđenjem grožđa direktno u šolju. Vidi Izl. xl 10, 11. Takvo vino je bilo ono koje je Spasitelj obezbedio čudom za svadbene goste u Kani, koje je upravitelj gozbe proglasio najboljim. Međutim Gospodnji vinograd je Njegov narod. Isa. v 1-7. Čudo u Kani pokazuje kako Gospodnje sluge treba da donose plod na njegovu slavu. Sluge su doslovce poslušale Gospodnje reči. Oni su bezimni, vrlo malo misli je dato njima; a ipak odigrali su najvažniju ulogu u čudu. To je bilo učinjeno od njih. Posude su stajale prazne, i Isus je rekao, „Napunite posude vodom.“ To su sluge učinile bez bilo kakvog protivljenja, iako je to moralo izgledati njima kao nepotreban čin. Onda je rekao Isus, „Zagrabite sada i nosite upravitelju svadbe.“ Ovo je nazgled bila gluplja naredba od druge, i jedna koja će verovatno koštati sluge njihovog položaja; jer su mogli da razmišljaju: „To nije voda, nego vino, ono što je traženo; ako odnesemo ovu vodu upravitelju svadbe, on će pomisliti da ga vređamo, i ne samo da ćemo učiniti sebe predmetom ismevanja od gostiju, već ćemo i biti otpušteni zbog neprikladnog postupanja.“ Neka bude zapamćeno da je to voda što je bila u posudama, i da je to bila voda za koju je Gospod rekao slugama da zagrabe i nose upravitelju. Učinili su kao što im je naređeno, i u nekom trenutku u procesu, ne znamo u kom trenutku, voda je postala vino. Preko slugu kao Gospodnjih izvršioaca, pretvaranje je bilo izvršeno.

Tako bi Gospod hteo da nam pokaže kako treba da postanemo grane prave Loze. To su grane koje nose plod, ipak one ga ne nose od njih samih. One su prosto kanali za prenošenje vode od korena do grozdova. One ne čine vino, ali su sluge upotrebene u izvršavanju čuda. Te sluge u Kani su odigrale ulogu grana u vinogradu. Gospod je učinio preko njih ono što On obično čini preko grana od vinove loze. Ako mi, kao oni, činimo šta god nam On kaže, mi ćemo takođe biti grane koje nose plod od žive Loze.

Božja Briga za Njegov Vinograd.—, „Ja, Gospod, čuvam ga. Svaki čas ću ga zalivati: noću i danju ću ga čuvati da ga ko ne bi ošteti.“ Ovo se slaže sa onim što smo upravo saznali. Ako ostanemo u Njegovoj Reči, On će nas zalivati neprestano, kako bismo mogli biti plodonosni. Čitaj Ps. i 1-3. Vinograd koji je lagano zalivan noću i danju, ne može, a da ne bude onaj koji uspeva. I ni za trenutak Bog ne zaboravlja

Svoju dužnost. „Ne drema Onaj koji tebe čuva. Gle, neće dremati ni spavati Onaj koji čuva Izraela. Gospod je čuvar tvoj; Gospod je tvoja sena nad tvojom desnicom. Sunce te neće udarati danju, ni mesec noću.“ Ps. cxxi 3-6. To je najvažnije i najradosnije obećanje; jer na dan kada će Gospod „sa Svojim velikim i jakim mačem“ kazniti „tu iskrivljenu zmiju,“ koja je zmaj i Sotona (Otk. xii 9; xx 2), sunce će imati moć da pali ljude sa vatrom. Otk. xvi 8, 9; Joil i 19, 20. Međutim tokom celog vremena kada će vatra Božje odbačene milosti proždirati zle, „biće senica da zasenjuje od vrućine po danu, i za sklonište i za zaklon od oluje i kiše.“ Isa. iv 6. Ipak sigurnost Božjeg naroda danju neće biti od ničega drugog nego od upravo iste voljene zaštite koja mu je data sada dan za danom.

Ispunjenje.—, „Izrael će cvetati i procvetati, i lice sveta ispuniće plodom.“ To će biti završetak Jevandeoskog dela, od kojeg je poslednja objava, „Bojte se Boga i dajte Mu slavu, jer došao je trenutak Njegovog suda; i poklonite se Njemu koji je načinio nebo, i zemlju, i more, i izvore voda.“ Otk. xiv 7. To je preko našeg donetog ploda, da je Bog proslavljen. Jovan xv 8. Kada Izrael ispuni lice sveta sa plodom, tada će zemlja biti ispunjena znanjem o Gospodnjoj slavi. A to će biti ostvareno prepoznavanjem i poštovanjem Boga kao Stvoritelja, Onog preko čije direktne brige i pažnje su svi procesi prirode izvršeni; „Jer kao što zemlja rađa svoje izdanke, i kao što vrt daje da niče ono što je posejano, tako će Gospod Bog učiniti da pravednost i hvala niknu pred svim narodima.“

◆◆◆
ELET DŽ. VAGONER